

TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St.,
Opposite Post Office.

Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF

Sulo Syvänen, Alex Sevo, A. N. Koskela, K. E. Heikkinen.

Phone: Office 365, Editorial Dep't 182

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Japanin työväestö nousemassa

Yhdysvaltoihin alkaa hiljalleen saapua tietoja Japanista, jotka kertovat tuon kaukaisen idän oimintakeseen imperialistisen maan raatajajoukkojen vapunpäivän vierosta. Nämä tiedot ovat sangen ilahduttavia, sillä niistä käy selvälle, että tuossa verrattain vähän tunnetussa aasialaisissa kapitalistien kehossa huippuunsa kehittyneet riisu on samaten kuin kaikkialla muuallakin maailmassa pövellään kasvattanut liikkeen, joka ennen pitkää tulee kukistaa tämän eristetyssä asemassa olevan ristetyisen luokan yhteen rintamaan kaikkien maitten vallankumouksellisten proletariaatin rintamassa.

Japanin nousu on kaikissa suhteissa ollut ihmeellinen. Se on valmistanut vanhoille sivistysmaalle yllätyksen toisensa jälkeen. Vielä puolisen vuosisataa sitten Japani oli vuosituhansien vanhoihin feodaalisin mutoihin kangistunut absoluuttisen yksinvaltion tyysijä. Sitten siellä ilmeni pyrkimyksiä kapitalismia, jotka hämmästyttävällä nopeudella ovat kehittyneet. Venäläis-japanilaisen sodan aikana vastasi kerran toden teolla käsiteltäessä mualla maailmassa, että Japanista oli kehittynyt maailmanmahti, jota on pidetty Euroopan suurvaltojen veroisena. Maailman sodan aikana Japani kaikkien toisten imperialististen kansojen kustannuksella valtasi itselleen valta-aseman Tyyneemeren maitten kapatsija ja kehitti teollisuuslaitoksensa hämmästyttävän korkealle teknillisessä suhteessa. Euroopalaiset ja amerikalaiset ristijät saivat toisen toisensa jälkeen väistyä uuden kilpailijan tieltä, joka harkiten ja taitavasti linnoitti asemiaan. Sodan aikana kuului sieltä ja täältä kapitalistien keskuudesta murinaa, mutta silloinen yleinen tilanne ei siihen sallinut suurempaa huomiota kiinnittää. Ja vasta Versaillesin rauhaneuvotteluissa alkoi maailman toisille suurosroille selvitä kaukaisen idän tilanne täydessä alastomuudessaan. Sitä seuranneena aikana on Japanin kysymys ollut yhtenä pölpötyksestä ja imperialistien välinen katkeruus on ilmennyt kiivaan nottiin vaihdossa ja kiihkeän ja tarkoituksellisen aseautumisen muodossa.

Kaikki edellä esitetty on ollut pintaläpää ja vain imperialistien kilpailun yhteydessä ovat siitä tietoja tavalliset kuolevaiset saaneet. Syyllisemminkin ei ole enää kiinnittänyt Japanin sisäiseen kehitykseen huomiota. Aniharvoin on minkään asian yhteydessä mainittu Japanin työväestöstä. Yleisenä käsityksenä on ollut, että työläiset Japanissa ovat aivan tahdotonta ja vastustuskyyttömiä orjia, joitten halpa työvoima ja alhaiset vaatimukset vielä kerran tulevat muodostamaan proletariatien koko valkean rodun proletariijoukon ollemaan olemalle ja sitä käsitystä ovat kapitalistit koettaneet ylläpitää. Joskus näki mainittavan jotakin epätoivoisista yksilökohtaisista yrityksistä puhua luokkamerkkeistä Japanin työväestölle, mutta sangen johduttomassa äänijässa. Japanin kaikkialtaisiin poliisin ilmotettiin joka paikassa olevan valppaana ja luokkataistelusta puhumisen teollisuusorjille näiden tietojen mukaan saattoi kehen tahansa viedä hirsi-puuta.

Kuusi salama kirkkaita tuivaaltä saapui sitten v. 1919 tieto Japanin riisimilakoista ja Japanin kansan yksimielisestä noususta. Tiedot otettiin vastaan sekavin tuntein; tuskinpa niitä osattin ensi aluksi ottaa todestakaan. Saapuneet uutiset toistivat kuitenkin itsepainaisia samoja asioita ja loivat väitellen yksityiskohtaisempaa valaistusta Japanin teollisuustuotannon vallitsevaan tilanteeseen. Ne kertoivat työväestön sanomattoman kirjastuudesta, jonka rinnalla rehoitti mitä julkein riisu, yllyllisyys ja tunnoton keinottelu. Mil-

joonapäinen joukko oli painettu niin alas, että sillä oli edessään vain kaksi vaihtoehtoa — joko hiljainen ja kiduttava nälkään näantyminen orjavoutien piiskaa vinguttaessa, tai yleinen kapina vallitsevia olosuhteita vastaan.

Japanin työväestö valitsi jälkimmäisen hämmästyttävällä ja o-dottamattomalla päättävaisytydelä. Liike oli yksimielinen ja valtava, vaikkakaan ei vallankumouksellinen ja päämäärästänsä selvä. Sen sisältönä oli yksinkertaisesti — enemmän riisiä. Se ei kuitenkaan ollut vaikuttamattainen koko Japanin yhteiskunnalliseen rakenteeseen, vaan aiheutti tuntuva mullistuksia, yksinpä hallitusvaltioksi. Koko entisen ehdottoman yksinvaltiuden ja vanhan feodaalitaalisten ja sotilasdiktatuuriin vallan perustet horjahtelivat. Tilannetta hyväksyen käyttäen raivasi sivistyneet keskiluokka itselleen jossakin määrin tietä hallituksen ohjaksiin käsiksi päästäkseen. Se saavutti rajoitetun pääsyn maan edustuslaitokseen. Samalla kertaa oli Japanin hallituksen pakkolohduttua tinkimätöntä sotilasdiktatuuria ja myöntää kansalle epämaaraisia vapauksia. Uunohtaa ei myöskään saa, että Japanin työväestö tämän rettelön aikana pääsi huomaamaan oman suuren voimansa.

Sen jälkeen ei Japanista ole suuria kuulunut. Vasta viime aikoina on ohimennen mainittu ja järjestetyistä lakkoilikeistä ja Japanin työläisten järjestöistä, joista on kangastunut esille siellä käynnissä oleva luokkataistelu. Ja nyt saapuneet tiedot kertovat meille taasen yllätyksenä Japanin järjestyneen työväestön vappumielenosotuksista, kymmeniä tuhansia työläisiä käsittäviä joukkokokouksista, mielenosotuskulkeista soittokuntineen, punaisista lipusta, vallankumouksellisista puheista, kahakoista poliisin ja väkijoukkojen välillä, kahakoista vallankumouksellisten ja taantumuksellisten työläisten välillä, joukkovangitsemisista jne.

Taaskin valtaa meidät näitä tietoja lukiessamme sekavat tunteet. Olemme taaskin yllätettyjä, miltei pä hölmistyneitä. Mitään tällaista emme tältä taholta vielä ole osanneet odottaa. Lisäksi kertovat uutiset, että vaikkakaan työvain julkisia ulkoilmakokouksia vapunpäivänä olivat so-tilaat täysissä aseissa ja kaikista aselajeista sekä sankat poliisijoukot vartioimassa, niin siitä huolimatta ne eivät uskaltaneet näiden kokouksien menoa häiritä, vaan sallivatpa vielä vallankumouksellisia kiitohuspuheita pidettäväksi. Vasta mielenosotuskulkeitten kimpussa kävivät poliisijoukot hillittömällä vimalla Tokiossa kun kulkue lähestyi keisarillista palatsia. Osakassa ja muissa teollisuuskeskuksissa sekaantui poliisi asiaan kun vallankumoukselliset ja taantumukselliset työläiset joutuivat keskenään tappeluun. Kaikki tämä on omansa osottamaan sitä, että työ-

väestön liike Japanissa on jo kehittyneet niin voimakkaaksi, että vallansuojelijat eivät ilman muuta sokeasti uskalla sitä tukahuttaa, vaan että niitten on samaten kuin muissakin kapitalistisissa maissa arvoitava ensiksi oma voimaansa ja otettava laskuissa huomioon seuraukset, ennenkuin valtakeinojaan alkavat käyttää kapinoiden orjia vastaan.

Ja kaiken lisäksi kertovat uutiset vielä siitäkin, että lakejamaisia taantumuksellisia työväenjärjestöjä seurasi mielenosotuskokouksissa vain surkastuneen pienet työläisjoukot: Tokiossa 1,000, Osakaassa kolmisen sataa ja muualla samassa suhteessa, kun taasen vastaavat luvut vallankumouksellisten sosialistien mielenosotuksissa olivat 10,000 ja 5,000 jne. Edellisten puolta piti yhtentörmäyksissä poliisijoukko; ne saattoivat julkisesti rukoilla kruununprinssin Euroopan matkalle korkeimman varjeluksa, kun taasen jälkimäiset luoivat vallankumouksellisia lauluja, kuljetivat punaisia lippuja, joissa tunnuslauseina oli: "Alas kapitalismia", "Työ on sivistyksen liikkeellepanovoima", "Eläkään kansainvälinen työväenliike" jne.

Kaikki tämä on todistaneen sitä, että missä ikinä kapitalismi nousee työtä riistämään, niin se enemmin tai myöhemmin nostattaa vastansa riistettyjen vastustamattoman voiman, jonka alle märehtäväksi muodostuu riistettävien kukistaminen käytettinä sitä vastustamaan sitten minkälaisia keinoja tahansa. Ja mikäli erikoisesti Japanin proletariaatti on kysymyksessä, niin voima on olla varmoja siitä, että se myöskin alkaa tuntea suonsaavan proletariaarin veren liikkuvana ja että se omassa maassaan tulee pitämään huolen kotoinen riistajärjestelmän kukistamisesta. Sen puolesta puhuu myöskin Japanin hallituksen vaikeus pitää joukkojaan Siperiassa taistelemassa siellä valtaan nousutta proletariaattia vastaan — KEH.

"ETEENPÄIN"

S. S. Järjestön itään perustama uusi päivälehti saapui käsiimme lauantaina rempseän ja vilkkaasältoisenä näytteenumerona. Jo näytteenumerosta voi nähdä että lehdellä tulee olemaan runsas kannatus idän suomalaisen työväestön keskuudessa, josta todistuksena ovat monet ilmoitukset, kansankirjeet ja onnettoivotukset.

"Eteenpäin" lehti on S. S. Järjestön kontrolloima, noudattaa järjestön päätöksiä ja edustaa kaikissa järjestön ohjelmalla ja sen hyväksymiä periaatteita. Jo pitemmän ajan on idän suomalaisen työväestö ollut "lapsipuolen asemassa" omaan sanomalehteen nähden, jota siitä on puuttunut senjälkeen kun "Raivaajan" osakekavat anastivat idän suomalaisten työläisten rakentaman lehden ajamaan omia hämäräperäisiä tarkoituksiaan. Puute on nyt korjattu joten järjestömeitäinen alue pääsee vakiinnutt-

maan toimintansa koko järjestömmä yhteiseksi hyödyksi. Tehävästään lausuu lehti itse:

"Idän suomalaisten keskuudessa pyrki lehti liittämään yhteen kaikki todelliset luokkataistelajat ja sille uskolliset ainekset välttämättä entisistä ryhmityksistä ja erimielisyyksistä. Kaikki ne, jotka maailman köyhälistön nykyisen liikkeen innostamina ja opettamina ovat jättäneet yksipuolisen taloudellisen opportunistin (syndikalismia) ja valtollisen opportunistin (scheidemannilaisuuden) kuuluvat tosiasiallisesti yhteen ja mikkään tehtiä rii-tä tai persoonallinen kukkoiu ei näitä saa eroittaa eikä jaksaa."

Lehden perustavassa kokouksessa valittiin vastaavaksi toimittajaksi Y. Halonen, mutta muiden toimien takia ei hän ole voinut ottaa tointa vastaan. Johtokunta valitsi sen jälkeen lehden vastaavaksi toimittajaksi Elis Sulkanen, joka on jo saapunut toimeensa Astoriasta, jossa hän on ollut Toverin toimittajana. Johtokunta on perustanut kokouksen suositusten mukaan vullintu Eteenpäin toimitukseen Onni Saaren, Väinö Wesmanin, Anna Leppäsen ja korehtuurinlukijaksi T. Rantasen.

Lehden ilmestyminenpaikka on New York, joka suurmaalman keskuksessa kiellettäessä on edullisin ja johdonmukainen ilmestyspaikka päivälehdelle. Siellä saa alati olla kosketuksissa suurmaalman tapausten kanssa, siellä tuntee parhaiten maailman välttömy tyktyksen ja läheltä seurata päivän eläviä virtauksia. "Eteenpäin" tilaushinta on Yhdysvalloissa \$6 vuosikerta, \$3.25 puolivuositietä ja \$2 kolmelta kuukaudelta; Canadassa \$7, \$3.75 ja \$2.25. Tilataan osoitteella 771 39th st., Brooklyn, N. Y. Toivotamme tervetulleeksi keskuutemme uuden tulokkaan ja menestykseen sen työ noskelajien desinifioimisessa.

SOSIALIDEMOKRATIA NYKYÄN

Olemme jo nähneet miten sosialidemokratit puoleut, näihin lukutuen tietysti Amerikan Sosialistipuole, ovat jäänneet kehityksen kuluksa jälkeen ja unohtaneet samalla velvollisuutensa kärsivää köyhälistöä kohtaan. Samalla kun ne ovat laantaneet kannahti ja lupavain ohjelmaa kansainvälisissä kokouksissa, ovat ne kukin omassa maassaan ottaneet osaa maitensa porvarillisin hallituksiin ja siten ehkäisseet niiden maiden vallankumouksellisen työväen nousua. Surullisimman kuvan sosialidemokratista on antanut Saksan sosialidemokratitinen työväenliike, joka hallitusvallan käsinsä saatuaan alkoi yhdessä porvariston kanssa ammuttaa vallankumouksellisia työläisiä, riisui nämä aseista ja jakoi ne taantumuksellisiin ohra-nammiehille. Yhtä surullisia ilmoituita on havaittavissa muissakin maissa, vaikka sosialidemokratit eivät olekaan saaneet ratkaisevaa-

määräysvaltaa. Kävisi pitkäksi luettella niitä petoksia ja kavaluuksia, joihin sosialidemokratit jo ovat ennättäneet tehdä itsensä syyllisiksi tyväkeä vastaan, nyt parhailaanin istuvat he Euroopan verilöylyn toimepanijain kanssa yhteistoiminnassa kansainliitossa.

Kaikki käy kuitenkin "vallankumouksellisessa" hengessä. Samalla kun sosialidemokratit käyvät sotaa tyväkeä vastaan, samalla kun he lähettävät kuularuiskuja työläisiä vastaan, kun parhaavat vallankumouksellista tyväkeä, kun murhaavat niitä, kun sulkevat heiltä työväentalojen kokoushuoneet, kun porvarien kanssa hyväksyvät kuristuslakeja tyväkeä vastaan, niin kaikesta tästä julkeudesta huolimatta sanovat hekin olevansa — vallankumouksen kannattajia ja puoltajia!

Yhtenä silmänsokaisemisyri-tyksenä oli heillä maailmansodan jälkeen pitämänsä Bernin kokous, jossa Branting, samalla kun kunniotti Jauresin muisto, (murhatti Ranskassa "heti Europpasodan alettua") huomautti, että heillä on toinenkin suuri rauhanystävää kunniotettava — Wilson!

Viime vuonna kokoontuivat samat herrat jälleen Genevessä, mutta havaitsivat he kulkeneensa toiselle tielle kuin tyväkei, jonka vuoksi lopettivat koko hommansa ja kansainvälisen "liittonsa", jossa ei enää ollut kuin johtajat jälellä.

Viime maalikuussa aloittivat he Itävallan kaupungista Viennistä uuden yrityksen. He huomauttivat kyllä osattajain vähäkuus-tuudesta, ettei vetele enää jatkakaa entistä peliään tyväken kanssa. Puheenjohtaja Adler huomautti tervehdyksy-puheessa, "ettämme aio muodostaa internationaale, vaan tyväen liiton — Työläisten tärkeimpänä velvollisuutena on toimia Versaillesin rauhansopimusta vastaan, jonka vuoksi meidän on luotava kansainvälinen työväenliitto yhteiskunnallisen vallankumouksen toteuttamiseksi".

Samalla kun he julistavat toimivansa "yhteiskunnallisen vallankumouksen puolesta, julistavat he, että "heidän tunnuslausensa ei saa olla se joka edistää kolmatta internationaalea". Toisessa kädessä on heillä siis vallankumous, toisessa miekka sen kukistamiseksi.

Säännöissään määrittelevät nämä herrat olevansa erossa oikeistososialisteista ja kommunisteista. Jäseneksi hyväksyttyään vain ne puoleut, jotka eivät kuulu 2 eikä 3 internationaaleen. Aivan kuin toinenkin internationaale vieltä olisi olemassa! Tässä on nyt muistettava, miten suurella lämmöllä kaikkien maitten sosialidemokratit tervehivät tätä Viennin "kokousta ja sen pyrkimyksiä, vaikkakaan useat eivät enää kehänneet edes kokouksen mennä tietäessään että sekin yritys on tuomittu kuolemaan jo ennen syntymistään. Päätarkoituksena tällä interna-

olematomuuden syyteinen. Historialliset taistelutunteereille jäävät proletariaatti ja porvaristot yksinään. Tämä on proletariaatin herruuden perustus Venäjällä. Ja ainoastaan silloin, kun vastavallankumous uhkaa proletariaatin valtaa ja näyttäjä siltä, että sen sotajoukkojen peristä palaa tilanherra tiluksilleen, vain silloin nousee talonpoika yhdessä proletariaatin kanssa heittäkseen takaisin yhteisen vihollisen". (Siv. 42.)

Bauerin mielestä neuvostopuolustajaksi puolustaa ja samalla luittaa tätä asemaa, antaa talonpojalle neuvostoisia vähemmän oikeuksia, kuin työmiehille. Mutta myöskin tämä perustuksellisesti voi talonpoikaisten lukumäärällisen ylivoiman ohella tulla sen herruuden aseksi. ellei Neuvostovalta olisi niin perusteellisesti kukistanut porvaristoa, ettei se enää kykene tulemaan talonpoikaisten suosittelijöiden järjestäjäksi, keskuseksi. Jälkimmäinen taas on itse niin perin vähän sivistynyt, ettei se pysty voittamaan proletariaatin valtaa.

Mutta sitä mukaa kuin Neuvostovalta työn vaikutuksesta kasvaa talonpoikaisten tietoisuus, tulee se Neuvostopuolustajaksi notaten saavuttamaan vallan ja muodostamaan Venäjällä demokratian. Mutta minkälainen on oleva tämän demokratian yhteiskunnallinen luonne? Tähän Bauer vastaa tavalliseilla menshevikkiläisillä tyväenluokan kehityksellä Neuvostovaltaa aikana. Osa tyväenluokkaa lähtee takaisin maaseudulle, osa kaatuu use kädessä puolustaa Neuvostovaltaa, osa menee neuvostoburokratian rivihin.

Jälle jäänyt joukko ei pysty osottamaan niin paljon tarmoa ja itenäisyyttä kuin on tarpeen sosialistisen talouden järjestämisessä.

Neuvostohallitus muodostaa sen tähden teollisuuden byrokraattisen hallitusjärjestelmän. Venäjällä syntyy sosialistinen yhteiskunta, sillä Neuvostovalta on ottanut pois kap-

Liikkeenhoitajan Nurkka

AIKAANSA SEURAAVILLE TYÖLÄISILLE

TOVERIN LUKIJAT muistavat, että näillä viikoilla ja kuukausilla maailman työläiset pitävät useita tärkeitä kokouksia, joissa keskustellaan ja päätetään asioita, jotka koskevat hyvin läheltä jokaista palikkatyöläistä. Lukijamme myöskin haluavat kiinteästi seurata eri maiden kauppasuhteiden ratkaisuja, sekä diplomaattisia vehkeilyjä, joiden pohjaisena tarkoituksena on: saada tukahutetuksi työväen kansainvälisen yhteenliittyminen.

Parhaiten, nopeimmin ja selvimmin tulemme näistä asioista tietoisiksi tilaamalla itsellemme TOVERI. Toveri kertoo uutiset väristelemättöminä ja työläisille ymmärrettävällä tavalla, joka juuri on tärkeintä näinä sekannuksien aikana, jolloin seassamme liuksulee kaikenlaisia poliitikoitsijoita hakemassa itselleen kannatusta ja tukea katalille toimepiteilleen.

Asiamiehet, toimittakaa Toverin tilausuudistukset ajallaan konttorimme, että lehti säännöllisesti menee tilajilleen, sillä lukijat varmasti tulevat kaipaamaan ja säästämään Toverin jokaisen numeron. Älkää unhoittakoo hankkia myöskin UUSIA TILAUKSIA TOVERILLE. Työläiset kaipaavat tietoisuutta ja hyviä uutisia ja niitä saamme lukea ainoastaan Toverista. TOVERI JOKAISEN LÄNNEN SUOMALAISEN TYÖLÄISEN LUETTAVAKSI. SIINÄ TOIMINTA-OHJELMAMME!

Toveruudella, TOVERIN LEVITYSOSASTO,

Box 99, Astoria, Oregon.

ELINKUSTANNUKSET 69 PROS. KORKEAMMAT KUIN V. 1919

Nykyaan kun työnantajat "normaalioloihin" palautumispyrkimyksessään koettavat polkea työläisten palkkoja ennen sotaa vallineelle tasanteelle on tarkkasti tiedä, missä määrin elinkustannukset todellisuudessa on korkeammat kuin v. 1914, sillä nykyisiä palkkoja ja elintarpeitten hintaa toisiinsa vertaamalla voi tarkalleen numeroihin perustuvalle tiedolla osottaa missä asemassa työläiset ovat. Tämä on sitäkin tärkeämpää kuin työnantajat tahallisesti hillitöntä voitonhimoaan tyydyttämään ja pyrki-myksilleen tukea antaakseen koettavat tosiasioita väristellä tarkoituksella saada "oikeudenmukaisuutta" alhaisille pyyteilleen.

Näihin suhteisiin luo valaistusta askeittain New Yorkissa pidettylle yhdeksännelle kansallisele teollisuuskonferenssille alistettu elinkustannusten hintaraportti, joka perustuu sarjaan tutkimuksiin, joita on tehty v. 1914 alkupaivien ja v. 1921 maaliskuun välisenä aikana. Ne matemaattisella täsmällisyydellä osottavat, että yllä esitetyn ajan kuluksa ovat kaikki elinkustannukset Yhdysvalloissa kohonneet keskimäärin 68.7 prosentilla. Raportti perustuu aineistoon, joka on kerätty kaikilta puolin Yhdysvalloista vaatetarpeitten, huonekalujen ja kivihiilen jälleenyijältä, huoneustojen vuokraajilta, raitiotieyhtiöitten hintatakoista; ruokatarpeitten hinnat on otettu Yh-

Edelläolevasta selvinnee jo pääpiirteisään sosialidemokratitinen työväenliike, joka päivä päivältä vajooa yhä syvemmällä pikkuporvarillisuuteen ja "kansanvaltaan", jossa työväelle ei ole yhtään enempää oikeuksia tai vapauksia kuin mitä on porvarillisissa maissa yleensä. Petkutusta ja silmäinlumetta koko homma.

— "Mutta se joka tietää mitä tahtoo ja aina tahtoo samaa, hän kulkee kuin pettämätön nuoli Odysseus jousesta päämääräänsä kohti." — Brandes (Censurista).

MAILMANVALLANKUMOUKSEN KYSYMYKSET KANSAINVÄLISEN MENSHEVISMEN NIMESSÄ

I. Kansainvälisen menshevismän "uusi sana"

(Jokitaikun kaukausia sitte julkaisivat "keskustalais-socialidemokratit", itävaltalainen Otto Bauer ja saksalainen Rudolf Hilferding, kirjassa "Bolshevismi vaiko socialidemokratia", jota sittemmin maailman oikeistosocialidemokratitinen sanomalehdistö on runsaasti lainallut ja saattanut laajalti julkisuuksien mukateleuttimänä todistelluna sosialistien toteuttamisen mahdolluudesta siitä tiedä kuin Venäjällä on otettu. M. M. Suomen oikeistolehdet ja "Raivaaja" ovat käyttäneet Baueria autoriteettinaan. Tässä kirjatussarjassa terävä sanomalehtikynäilijä Karl Radek analysoi Bauerin väitteet ja paljastaa niiden outouden täydellisesti. — Toim.)

Kun Venäjän työläiset ja talonpojat lokakuussa 1917, hävitettyään porvariston herruuden, ottivat valan omiin käsiinsä, niin arvestelivat oikeistomenševikit tätä historiallisita tapahtumaa rikokseksi ja Martovin tapaiset vasemmistolaiset menshevikit-internationalistit poliittiseksi selkkäluksi. Menshevikien pillin mukaan alkoi tanssia Kautskyn. Kesällä 1918 julkaisemassaan lentokirjasssa "Diktatuurista ja demokratioista" II Internationalien entinen teoreetikko kieltäytyi hyväksymästä Venäjän vallankumousta. Siitä lähtien on kulunut jo kaksi vuotta. Neuvostovalta on loynyt yhden vihollisen toisensa jälkeen ja on tullut kaikkien tärkeimmäksi, suurimmaksi kansainvälisen poliittikan tekijäksi. Venäläisen menshevikin ei ollut pakko tunnustaa Neuvostovaltaa ainoastaan

historiallisiksi vaan myöskin progressiivisiksi, tosiasiallisiksi, Neuvostovalan ja vastavallankumouksen välisen kamppailun kaikkia ajankohtana on menshevien täynnäyt kehottavaa hengenheimoilaisiaan puolesta maan Neuvostovaltaa vallankumouksellisenä elimenä. Sitä ennen menshevikit juttelivat, että proletariaatin diktatuuri johtaa tilanherrain, kapitalistien vastavallankumouksen voittoon. Nyt on Neuvostovalta heidän silmissään työväenluokan tuki, kapitalistien ja tilanherrain vastavallankumousta vastaan. Samanaikaisesti kasvaa kansainvälisen proletariaatin myötätunto Neuvostovalta kohtaan. Sitä tulee sen tietä näyttävä lähti.

Neuvostovalan kieltäminen ja se taistelu sitä vastaan, jota Kautskyn on käynnyt johtaa vain siihen että työläiset jättävät menshevistien rivit. Kansainvälisen menshevimi ei enää jaksaa puolustaa Kautskyn asemaa, vaan se jättää sen. Käydäkseen taistelua menshevismän periaateen puolesta olemattomiin, — lukuunottamatta erilaisia kirjallisuuspoliittisia vivahduksia — tähtää kaikki reformistisen aatteen puolustamiseen; proletariaatin sopimukseen porvariston kanssa tienä sosialismiin. Kautskyn oppilas Otto Bauer yhdessä Kautskyläisyyden pääteoreetikon Rudolf Hilferdingin kanssa julkaisi muutamia kuukausia takaperin saksankielisen kirjaseen nimellä "Bolshevismi vaiko socialidemokratia", joka on mallikuva tuosta uudesta taistelumuodosta Venäjän vallankumousta ja nykyistä kommunismissa vastaan. Bauerin yritys "uudesta" perustella menshevikkistä taktiikkaa, lähtien bolshevismän tunnustamisesta

II. O. Bauerin mielipiteet.

Venäjän yhteiskunnallista kehitystä koskevan historiallisen johdannon jälkeen, jossa Bauer monin lainauksin ja numeroin todistaa, että "hän on oppinut väitellen jotain ja johtaneen", siirtyy hän tarkastelemaan Venäjän vallankumouksen yhteiskunnallista sisällystä ja tulee siihen vakuuttuneeksi, että "proletariaatin poliittinen voitto on auttanut talonpoikaista saavuttamaan yhteiskunnallisen päämääränsä."

Talonpoikaisto auttoi sentähden proletariaattia tilanherrain ja kapitalistien vallan hävittämisessä, että saisi tilanherrain maat ja tekisi lopun feodallimain jälleista. Kommunistien puoleen muodossa yritti proletariaatti mennä kauemmaksi, siirtyä maan yksityisomistuksesta todelliseen maan sosialisoimiseen neuvostovalloksia muodostamalla, mutta kohdattuaan talonpoikaisten tarmokkaan vastustuksen, luopui silloin tästä päämäärästään ja juuri tähän luopumukseen perustuu Neuvostovalta.

Venäläinen talonpoika ei ole vielä poliittisesti tietoinen olento. Vain taistelu tilanherrain maista veti häntä historian pyörteeseen. Kun hän vain on saanut tilanherrain maan ja vakiinnuttanut sen omakseen, palaa jälle hänen poliittinen välinpitämättömyytensä. Ellei Neuvostovalta koske häneen maaseudulla, ei hän välitä, mitä se tekkee kaupungissa. Talonpoika poistuu historiallisen taistelun kentältä, hän sulkeutu jälle puhtaasti paikallisten etujen ajhta-eseen piiriin, hän palaa historiallisen